MRF 2022.78

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 14. januar 2022, j.nr. 21/12292

Fødevarestyrelsens afgørelse om tempobonus for aflivning af 245 mink stadfæstet, da et højere antal mink i besætningen end det, der var lagt til grund for bonussen, ikke kunne dokumenteres ved fremsendt pasningsaftale med en anden minkavler og dennes fremlagte foderregnskab.

Fødevarestyrelsen traf den 20. maj 2021 afgørelse om udbetaling af tempobonus på 7.350 kr. for aflivning af alle mink i minkavleren M's besætning inden for perioden 1. oktober 2020 til 19. november 2020 efter bekendtgørelse nr. 165 af 3. februar 2021 om tempobonus ved aflivning af mink. Ved afgørelsen havde styrelsen bevilget tempobonus på 30 kr. pr. aflivet mink for de 245 mink, der fremgik af en af M underskreven optællingserklæring. M påklagede afgørelsen og anførte, at udbetalingen var fejlagtig, da der var tale om 330 mink, og henviste til en aftale indgået mellem M og en anden minkavler om pasning af 260 minktæver i M's besætningen. Den anden minkavler oplyste, at alle minkene på M's to farme og minkavlerens egne tre farme tilsammen havde fået 100.000 kilo foder i 2020, samt at hvalpene i gennemsnit havde spist 240 gram og avlsdyrene 90 gram, ligesom denne anden minkavler indsendte foderkvitteringerne herfor. Fødevarestyrelsen valgte på denne baggrund at genoptage behandlingen af sagen og traf i oktober 2021 fornyet afgørelse om udbetaling af tempobonus, som erstattede afgørelsen af 20. maj 2021. Styrelsen henviste i afgørelsen til antallet af mink i optællingserklæring og oplyste, at der herved sandsynligvis var sket en fejl, idet 70 levende hvalpe blev angivet som døde dyr i container. Styrelsen oplyste endvidere, at antallet at mink imidlertid ikke kunne opjusteres med 85 mink. Denne afgørelse blev ligeledes påklaget af M, der fastholdt, at der var 330 dyr eller flere i besætningen. Miljø- og Fødevareklagenævnet fandt ligesom Fødevarestyrelsen, at M var berettiget til tempobonus for 245 aflivede mink og derfor havde fået udbetalt det korrekte beløb. Nævnet lagde herved vægt på, at det af optællingserklæringen fremgik, at der i besætningen var 175 levende avlsdyr og 70 døde dyr i container, og at M havde underskrevet erklæringen. Nævnet lagde endvidere vægt på Fødevarestyrelsens oplysning om, at de 70 døde dyr i container på optællingserklæringen retteligt skulle have været angivet som levende hvalpe. Nævnet fandt, at et større antal mink på besætningen end det, der fremgik af optællingserklæringen, ikke i tilstrækkelig grad var dokumenteret ved den indsendte aftale med den anden minkavler. Det forhold, at det fulgte af aftalen, at M kunne overlade 260 mink med opdræt til pasning hos anden minkavler, kunne ikke føre til et andet resultat, bl.a. fordi aftalens angivelse af dyreantallet ikke var udtryk for et eksakt antal på aflivningstidspunktet. Det fremsendte foderregnskab bestående af kvitteringer for køb af foder fandtes heller ikke at kunne dokumentere tilstedeværelsen af et højere antal mink i besætningen end det, der fremgik af optællingserklæringen, idet kvitteringer alene viste den mængde foder, som den anden minkavler havde indkøbt samlet for flere besætninger, ligesom der heraf ikke fremgik oplysninger om, hvor meget af det indkøbte foder, der var fordelt til M's besætning. Nævnet konstaterede herefter, at aflivningen af de 245 mink var gennemført inden for perioden fra den 1. oktober 2020 til og med den 19. november 2020, hvorfor M i henhold til bekendtgørelsens § 3, stk. 1, var berettiget til tempobonus på 30 kr. pr. aflivet mink. Miljø- og Fødevareklagenævnet kunne derfor tiltræde det fastsatte beløb på 7.350 kr. i tempobonus og stadfæstede herefter afgørelsen.

Kommentar: *Afgørelsen vedrører bevis for aflivede mink i perioden fra 1. oktober til 19. november 2020, hvor der hverken var materiel eller bevillingsmæssig hjemmel for udbetaling af tempobonus for aflivning af mink. Tilsagn om tempobonus i oktober til november 2020 var derfor i modstrid med grundlovens dobbelte hjemmelskrav, jf. ligeledes Minkkommissionens beretning, bind 1, s. 515 ff. og bind 2, s. 615. Dette var imidlertid ikke relevant i den foreliggende sag, hvor den materielle hjemmel for udbetaling af tempobonus blev etableret med lov nr. 2185 af 29. december 2020 om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og om ændring af lov om hold af husdyr, og hvor det udtrykkeligt fremgår af bekendtgørelse nr. 165 af 3. februar 2021, at der er etableret efterfølgende hjemmel*

til udbetaling af tempobonus. Den bevillingsmæssige hjemmel blev tilvejebragt med et aktstykke af 25. februar 2021.

Stadfæstelse af afgørelse i sag om tempobonus for aflivning af mink i Rebild Kommune

21/12292

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 165 af 3. februar 2021 om forskud på erstatning og tempobonus ved aflivning af mink som følge af COVID-19, jf. § 66, stk. 5, i lov om hold af dyr.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Fødevarestyrelsens afgørelse af 29. oktober 2021 om udbetaling af tempobonus for aflivning af mink inden skæringsdato på [A1].

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.[2]

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 1 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, der i overensstemmelse med § 66, stk. 5 i lov om hold af dyr, har behandlet sagen i nævnets afdeling 8, jf. § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 10. november 2021 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af virksomhedens ejer.

Klager har anført, at den udbetalte tempobonus for 245 dyr ikke svarer til klagers oplysninger om, at der var 330 dyr eller flere i besætningen.

Den 17. november 2021 har klager sendt et høringssvar til Fødevarestyrelsens bemærkninger af 29. oktober 2021. Det fremgår heraf, at klager fortsat finder, at det korrekte antal dyr ikke er blevet indarbejdet i afgørelsen. Klager har henvist til tal fra DAKA, samt til, at styrelsen må være i stand til at tilvejebringe de nødvendige oplysninger i sagen, idet foderregnskabet i besætningen ligger under landsgennemsnittet og derfor ikke kan bruges.

Klager har den 10. november 2021 telefonisk bekræftet, at klagen af 21. maj 2021 over tidligere afgørelse om tempobonus af 20. maj 2021 ligeledes omfatter afgørelsen af 29. oktober 2021.

2. Sagens oplysninger

Det fremgår af "Erklæring om optælling af mink i forbindelse med COVID-19" af 17. november 2020, at Fødevarestyrelsen har optalt 175 levende avlsdyr (kun tæver) og 70 døde dyr i container eller sendt til destruktion efter den 4. november 2020.

Fødevarestyrelsen har den 20. maj 2021 truffet afgørelse om udbetaling af tempobonus på 7.350 kr. for aflivning af alle besætningens mink inden for perioden 1. oktober 2020 til 19. november 2020. Ved afgørelsen har styrelsen bevilget tempobonus på 30 kr. pr. aflivet mink for de 245 mink, der fremgår af den af klager underskrevne optællingserklæring. Det fremgår endvidere af afgørelsen, at styrelsen har gennemført et afslutningssyn, ved hvilket det blev konstateret, at klager ikke længere holdt mink i besætningen. På den baggrund har styrelsen opgjort klagers tempobonus til "245 mink x 30 kr. = 7.350,00 kr."

Klager har den 21. maj 2021 påklaget afgørelsen og anført, at udbetalingen for aflivning af 245 mink er fejlagtig, idet klager har indsendt oplysninger om, at der var tale om 330 mink.

Den 28. maj 2021 har klager ved telefonsamtale med Fødevarestyrelsen oplyst, at der ville blive indsendt et samlet gødningsregnskab og foderkvitteringer fra en anden minkavler, men omhandlende klagers besætninger, med henblik på at få godkendt opjusteringen af antal mink.

Den 7. juni 2021 har klager fremsendt "Aftale om indhusning og pasning af pensionsdyr (mink)". Heraf fremgår det, at der er indgået en aftale mellem klager og en anden minkavler om pasning af 260 minktæver i klagers besætning.

Den anden minkavler har den 14. juni 2021, efter henvendelse fra Fødevarestyrelsen, oplyst, at alle minkene på klagers to farme og minkavlerens egne tre farme tilsammen har fået 100.000 [kilo] foder i 2020, samt at hvalpene i gennemsnit har spist 240 gram og avlsdyrene 90 gram. Samme dag har den pågældende minkavler indsendt foderkvitteringerne herfor.

Fødevarestyrelsen har på baggrund af klagen valgt at genoptage behandlingen af sagen. Klager er informeret herom ved brev af 11. juni 2021.

Ved e-mail af 15. juli 2021 har Fødevarestyrelsen oplyst klager om, at styrelsen har regnet klagers foderregnskab igennem for at vurdere dokumentationen for den af klager anførte opskrivning med 85 mink. Styrelsen har i mailen anført, at det ud fra det fremsendte materiale ikke kan fastslås, at klager har haft yderligere 85 mink end det antal, der fremgår af optællingserklæringen. Styrelsen har begrundet dette med, at styrelsens foderberegning udarbejdet i samråd med [V1] er lavet med henblik på udregning af besætninger med produktion af skind inden for normalfordelingen af avlstæver og hvalpe. I den forbindelse har styrelsen anmodet klager om at fremsende yderligere dokumentation i form af f.eks. vaccinekøb eller skrivelser fra dyrlæge, der kan bekræfte opjusteringen.

2.1 Den påklagede afgørelse

Fødevarestyrelsen har den 29. oktober 2021 truffet ny afgørelse om udbetaling af tempobonus. Det fremgår af afgørelsen, at denne erstatter afgørelsen af 20. maj 2021. Derudover fremgår det, at styrelsen har gennemgået sagens dokumenter på baggrund af klagen og yderligere høring af klager. Styrelsen har henvist til antallet af mink i den af klager underskrevne optællingserklæring af 17. november 2020 og oplyst, at der herved sandsynligvis er sket en fejl, idet 70 levende hvalpe blev angivet som døde dyr i container. Hertil har styrelsen oplyst, at antallet at mink imidlertid ikke kan opjusteres med 85 mink.

Fødevarestyrelsen har i afgørelsen henvist til styrelsens mail til klager af 15. juli 2021, og oplyst, at klager ikke har indsendt yderligere dokumentation, og at klager ved mail af 17. juli 2021 har tilkendegivet ikke at have indsendt foderregnskab. Efter styrelsens vurdering er

klager herefter ikke berettiget til en opjustering på 85 mink, idet klager ikke har indsendt andre oplysninger til understøttelse af en sådan opjustering i forhold til optællingserklæringen. Styrelsen har anført, at klager derfor alene er berettiget til udbetaling af tempobonus på 30 kr. pr. aflivet mink for 245 mink inden skæringsdato på 7.350 kr., jf. § 3, stk. 1, og stk. 2, i bekendtgørelse nr. 165 af 3. februar 2021 om forskud på erstatning og tempobonus ved aflivning af mink som følge af COVID-19. Det fremgår videre af afgørelsen, at klager ikke vil modtage yderligere udbetaling, idet klager allerede har fået dette beløb udbetalt i forbindelse med afgørelsen af 20. maj 2021.

2.2 Fødevarestyrelsens bemærkninger til klagen

Fødevarestyrelsen har den 29. oktober 2021 oversendt sagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Fødevarestyrelsen har i bemærkningerne anført, at foderregnskab og oplysninger om fodermængder indgår i vurderingen af, hvor mange dyr, der er i en besætning. Ifølge styrelsen viser foderregnskabet et samlet overblik over de besætninger, som den anden minkavler har bestilt foder til, herunder klagers besætning. Det er styrelsens vurdering, at de lave fodermængder taler for et lavere antal dyr i klagers besætning, hvorfor antallet af dyr ikke kan opskrives. I forhold til foderkvitteringerne for september og oktober 2020 har styrelsen vurderet, at der af kvitteringerne ikke fremgår tilstrækkelige oplysninger i forhold til at kunne dokumentere et forhøjet antal dyr. På den baggrund har styrelsen fastholdt antallet af dyr, som angivet i den oprindelige optællingserklæring.

I forlængelse heraf har Fødevarestyrelsen bemærket, at kontrakten "Aftale om indhusning og pasning af pensionsdyr (mink)", som klager har fremsendt den 7. juni 2021, alene indikerer, at der har været flere dyr på et tidligere tidspunkt. Styrelsen har anført, at det er antallet af dyr, der fremgår af optællingserklæringen, der kan udbetales tempobonus for, idet kontrakten ikke er tilstrækkeligt tungtvejende til at kunne tilsidesætte optællingserklæringen. Ifølge styrelsen er der heller ikke andre forhold, der indikerer en eventuel sammenblanding af minkene fra klagers besætning og de andre besætninger, der fremgår af det samlede foderregnskab, som vil kunne tale for et højere antal mink end det, der fremgår af optællingserklæringen. Det er derfor stadig styrelsens vurdering, at de nye oplysninger i form af et foderfællesskab og en usædvanlig lav fodermængde ikke i sig selv kan medføre en forhøjelse af antallet af dyr i besætningen.

2.3 Nye oplysninger under sagens behandling

På Miljø- og Fødevareklagenævnets foranledning har Rebild Kommune den 18. november 2021 fremsendt tilsynsbrev for tilsyn på [A2] af 15. december 2006. Det følger af de fremsendte oplysninger, at det tilladte dyrehold er på 1.100 moderdyr og 5,7 hvalpe pr. moderdyr. Kommunen har i oversendelsesmailen til nævnet oplyst, at ejendommen [A1] oprindeligt var matrikuleret under ejendommen [A2], men er blevet udmatrikuleret og oprettet med en særskilt matrikel og adresse.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Følgende medlemmer af Miljø- og Fødevareklagenævnet har deltaget i sagens behandling: Rasmus Klim Christensen (formand), landsdommerne Eva Staal og Olaf Tingleff, og de sagkyndige medlemmer Arne Skjoldager og Poul Bækbo.

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle, hvorvidt Fødevarestyrelsen har lagt det korrekte antal mink til grund for udbetalingen af tempobonus.

Efter nævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet forhold, der kan føre til en ændring af Fødevarestyrelsens afgørelse.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Lov om hold af dyr har ifølge lovens § 1, stk. 1, til formål at sikre, at hold af dyr sker på ansvarlig vis og på en sådan måde, at hensynet til fødevaresikkerheden og menneskers og dyrs sundhed samt til produktionen tilgodeses. Det følger af lovens § 30, stk. 1, at ministeren, for at udrydde, hindre, begrænse eller imødegå risiko for udbredelse af zoonotiske smitstoffer, kan fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige foranstaltninger samt meddele forbud mod anvendelse af dyr og dele heraf, hvormed sygdomme og zoonotiske smitstoffer kan spredes. Det fremgår af § 30, stk. 2, nr. 1, litra h, at foranstaltningerne i henhold til stk. 1, bl.a. kan omfatte aflivning af dyr.

Det følger af § 56, stk. 1, i lov om hold af dyr, at staten yder ejeren en erstatning, der svarer til dyrenes værdi, samt en erstatning til hel eller delvis dækning af det herved opståede driftstab ved påbud om aflivning af dyr efter lovens § 30. Af bestemmelsens stk. 2 følger, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om beregning af erstatning i henhold til stk. 1.

Ved § 1, stk. 1, i lov nr. 2185 af 29. december 2020 om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink er det bestemt, at hold af mink ikke er tilladt til og med den 31. december 2021. Det følger af lovens § 2, stk. 1, at mink, der holdes i strid med § 1, stk. 1, skal aflives. Det følger endvidere af lovens § 8, stk. 1, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at staten ved aflivning af mink, der er anskaffet før lovens ikrafttræden, yder erstatning og kompensation, der svarer til minkenes værdi, og erstatning og kompensation til dækning af det herved opståede driftstab.

Reglerne i bekendtgørelse nr. 165 af 3. februar 2021 om forskud på erstatning og tempobonus ved aflivning af mink som følge af COVID-19 er fastsat i medfør af bl.a. § 56, stk. 2, i lov om hold af dyr, og § 8, stk. 1, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink. Det fremgår af bekendtgørelsens § 3, stk. 1, at Fødevarestyrelsen tildeler og udbetaler tempobonus på 30 kr. pr. aflivet mink til besætningsejere, der har medvirket til, at aflivningen af deres besætning er gennemført og afsluttet i perioden fra den 1. oktober 2020 til og med den 19. november 2020.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager har fået udbetalt det korrekte beløb i tempobonus for aflivede mink.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager er berettiget til tempobonus for 245 mink. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at det af optællingserklæringen af 17. november 2020 fremgår, at der i besætningen er 175 levende avlsdyr og 70 døde dyr i container. I tilknytning hertil har nævnet lagt vægt på, at klager har underskrevet optællingserklæringen. Nævnet har endvidere lagt vægt på Fødevarestyrelsens oplysning om, at de 70 døde dyr i container på optællingserklæringen retteligt skulle have været angivet som levende hvalpe.

Det er Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at et større antal mink på besætningen end det, der fremgår af optællingserklæringen, ikke i tilstrækkelig grad er dokumenteret ved den indsendte "Aftale om indhusning og pasning af pensionsdyr (mink)". Det forhold, at det følger af aftalens § 1, at klager kan overlade 260 mink med opdræt til pasning hos anden minkavler, kan, efter nævnets opfattelse, ikke føre til et andet resultat. Nævnet har lagt til grund, at aftalens angivelse af dyreantallet ikke er udtryk for et eksakt antal på aflivningstidspunktet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder ligeledes, at det fremsendte foderregnskab bestående af kvitteringer for køb af foder heller ikke dokumenterer tilstedeværelsen af et højere antal mink i klagers besætning end det, der fremgår af optællingserklæringen. Nævnet har lagt vægt på, at de fremsendte kvitteringer alene viser den mængde foder, som en anden minkavler har indkøbt samlet for flere besætninger. Nævnet konstaterer, at der heraf ikke fremgår oplysninger om, hvor meget af det indkøbte foder, der er fordelt til klagers besætning. Den anden minkavlers oplysning om minkenes foderindtag og om den samlede levering af 100.000 [kilo] foder til alle mink på klagers to farme og minkavlerens egne tre farme kan efter nævnets vurdering ikke føre til en ændret vurdering.

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer herefter, at aflivningen af de 245 mink er gennemført inden for perioden fra den 1. oktober 2020 til og med den 19. november 2020, hvorfor klager, i henhold til bekendtgørelsens § 3, stk. 1, er berettiget til tempobonus på 30 kr. pr. aflivet mink. På denne baggrund er nævnet enigt med Fødevarestyrelsen i det fastsatte beløb på 7.350 kr. i tempobonus (30 kr. x 245 mink = 7.350 kr.).

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Fødevarestyrelsens afgørelse af 29. oktober 2021 om udbetaling af tempobonus for aflivning af alle mink inden skæringsdato på [A1].

---

[1] Lovbekendtgørelse nr. 330 af 2. marts 2021 om hold af dyr.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Sag:

21/12292

Dato:

14. januar 2022.

Emner:

Dyresundhed og –...

Highlight:

Vis/skjul highlight